

ผลการจัดประสบการณ์ด้วยการเล่านิทานเล่มใหญ่เพื่อส่งเสริม
ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย
THE EFFECT LEARNING EXPERIENCES STORY TELLING WITH BIG
BOOK FOR PROMOTING BASIC MATHEMATIC ABILITY
OF KINDERGARTEN

¹จุไรรัตน์ เวหะวนาธร, ²นันทชนนปภพ ปาลินทร และ³เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม

¹Jurairat Waruwatorn, ²Nontachanonpaphop Panlinton
and ³Charoenwit Sompongtham

มหาวิทยาลัยราชธานี, ประเทศไทย
Ratchathani University, Thailand.

jurairat_w@gmail.com

Received :March 10, 2022; Revised :March 25, 2022; Accepted :April 2, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลการใช้นิทานเล่มใหญ่เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ
พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลัง การจัดประสบการณ์ด้วยนิทานเล่ม
ใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลัง
ศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านหนองสองห้อง
ทรัพย์เจริญ อำเภอยะลา จังหวัดยะลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ยะลาเขต 2 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
ใช้เวลาในการทดลองรวม 4 สัปดาห์ ในวันจันทร์-วันพุธ วันละ 40 นาที เวลา 09.20-10.00
น. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จำนวน 12 แผน และ

¹ นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชธานี

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชธานี

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชธานี

แบบวัดความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ ต่อกัน (dependent-samples t-test analysis) ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยการเล่านิทานเล่มใหญ่มีคะแนนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูงและหลังการจัดประสบการณ์ด้วยการเล่านิทานมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานเล่มใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : นิทานเล่มใหญ่ , เด็กปฐมวัย, ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

Abstract

Story Telling with big book statistically significant at .01 level. The objective of this research is to 1) study the result of the implement of Story Telling with big book for Promoting Basic Mathematic Ability of Kindergarten 2) compare basic mathematic ability of early childhood students before and after the implementation of Story Telling with big book. The sample included 15 students, ages 4-5 years old, during the year's second term at the Pre-Primary School at Ban Nong Song Hong Sap Charoen, Thai Charoen District, Yasothon Province. The school was under the supervision of Yasothon Primary Educational Service Area Office 2, in the year 2563 B.E. The experiment was conducted in a period of 4 weeks, from Monday thesday Wednesday, between 09.20 – 10.00 a.m. The research tools were 12 lessons and The statistics included mean, standard deviation and t-test (dependent-samples t-test analysis) The research findings were as follow: The Basic Mathematic Ability of Kindergarten by implementing Story Telling with big book was at the high level, as a whole and in each aspects and after the implement of the activities found to be higher than before the implementation Story Telling with big book statistically significant at .01 level.

Keywords : Story big book, Early Childhood Students, Basic Mathematic Ability

บทนำ

ในปัจจุบันคณิตศาสตร์ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์มาก ไม่ว่าจะเป็นวัยเด็กหรือวัยผู้ใหญ่ที่ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจ และทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันอยู่ตลอดเวลาทั้งในบ้านและนอกบ้าน ดังนั้นควรจัดกิจกรรมคณิตศาสตร์ให้กับเด็กตั้งแต่วัยเยาว์และพัฒนาโมโนทัศน์พื้นฐานทางคณิตศาสตร์

บนรากฐานของความเข้าใจ โดยการให้เด็กลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตนเองให้มากที่สุด จึงจะทำให้เด็กได้พัฒนาทักษะและมีโน้ตค้นพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ที่สามารถจะใช้เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตในปัจจุบันและอนาคตได้และจากงานวิจัยของขวัญนุช บุญยุง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทานเล่มใหญ่ ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานเล่มใหญ่ มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ มีทักษะสูงขึ้นและเมื่อจำแนกรายด้านแล้วพบว่าการรู้ค่าตัวเลข การจับคู่ การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับสูงขึ้น คณิตศาสตร์มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิด ทำให้มนุษย์มีความคิดอย่างมีเหตุผลเป็นระบบ มีแบบแผน ตลอดจนการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างรอบคอบ ช่วยให้คาดการณ์วางแผนการแก้ปัญหาและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

จากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 2-4) มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความสุขและเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ครอบครัว ชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก การจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยหากได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลืออย่างถูกวิธี เด็กจะมีความพร้อมและมีศักยภาพที่จะพัฒนาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นพื้นฐานตลอดชีวิต การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสในการพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุล และเต็มตามศักยภาพโดยจัดการศึกษาแบบองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546 : 8) เด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมและได้รับการส่งเสริมทักษะด้านต่างๆ ที่เหมาะสมกับพัฒนาการ และเต็มตามศักยภาพก็จะสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และง่ายตายไม่ว่าจะเรียนในระดับใดก็ตาม วัยเด็กเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้มากที่สุดในชีวิตการเรียนรู้ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อตัวเด็กมาก โดยเด็กจะเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครองครูหรือเพื่อน และประสบการณ์ต่างๆ รอบตัว เด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นของพัฒนาการในทุกๆ ด้านของชีวิตมนุษย์ เป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุด เพราะเด็กในวัยนี้จะมีพัฒนาการในทุกๆ ด้าน อย่างรวดเร็วมาก การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กและสร้างประสบการณ์ให้กับเด็ก โดยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ การศึกษาระดับปฐมวัยมีจุดหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวม คือ พัฒนาผู้เรียนให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจ สังคม และด้านสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นคนดีมีวินัยและสำนึกความเป็นไทย เกิดการเรียนรู้

ผ่านประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา หลักสำคัญของการพัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านต่างๆ คือ การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดประสบการณ์ที่สร้างขึ้น หรือการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการบูรณาการสาระการเรียนรู้และทักษะให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ตามศักยภาพ และเรียนรู้ตามความสนใจของแต่ละบุคคล การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นที่สนุกสนาน ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กได้จริง ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น นิทานสามารถตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกผ่อนคลายมีความสุข เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้เด็กมีความคิดที่สร้างสรรค์ กล้าแสดงออกอย่างอิสระ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาธิการศึกษาแห่งชาติ, 2541) และนอกจากนี้ นิทานคือสื่อที่มีประสิทธิภาพ สำหรับสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยและช่วยเสริมสร้างจินตนาการให้กับเด็ก ไม่มีเด็กคนไหนไม่ชอบฟังนิทาน นิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจ และการรับรู้ให้กับเด็ก (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2548) การใช้ภาพประกอบในการเรียนการสอนถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาหนึ่งในการศึกษาไทย มีบทบาทการสอนได้แทบทุกวิชาโดยเฉพาะในเด็กปฐมวัย ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของเด็กจะมีความสนใจในการเรียนรู้จากภาพที่เห็นในรูปลักษณะต่างๆ ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเล่นเพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดการพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ ครูจะต้องใช้เทคนิควิธีและกระบวนการสอน ครูปฐมวัยต้องคำนึงถึงการสอน เทคนิคเพื่อที่จะให้เด็กเกิดแรงบันดาลใจ มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้นในการเรียน เกิดความสนุกสนานในการเรียน ไม่เบื่อหน่ายในเนื้อหา และขณะเดียวกันได้สอดแทรกความรู้โดยใช้ภาพเป็นสื่อประกอบในการจัดประสบการณ์ส่งเสริมทักษะคณิตศาสตร์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการใช้นิทานเล่มใหญ่เพื่อเสริมสร้างความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานเล่มใหญ่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดประสบการณ์ด้วยการเล่นนิทานเล่มใหญ่เพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย โดยมีรายละเอียดขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 กลุ่มเครือข่ายที่ 7 คำไผ่-น้ำคำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธรเขต 2 จำนวน 72 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านหนองสองห้อง ทรัพย์เจริญ ตำบลคำไผ่ อำเภอไทยเจริญ จังหวัดยโสธร จำนวน 15 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง ผลการจัดประสบการณ์ตามด้วยนิทานเล่มใหญ่เพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร คู่มือการจัดกิจกรรมการบูรณาการสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 2 ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.1 แผนการจัดประสบการณ์การเสริมสร้างความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยใช้นิทานเล่มใหญ่ จำนวน 12 แผน แผนละ 40 นาที

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดทักษะการจำแนกประเภทวิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนทดลองและหลังทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples กำหนดค่าที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดประสบการณ์ด้วยนิทานเล่มใหญ่ เพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การเล่านิทานเล่มใหญ่ แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 : ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้การเล่นทานเล่นใหญ่

N=15

ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย	ก่อนการจัดกิจกรรม			หลังการจัดกิจกรรม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การนับและการรู้ค่าจำนวน	5.40	.50	กลาง	7.60	.73	สูง
การเรียงลำดับ	6.20	.79	กลาง	8.26	.77	สูง
การเปรียบเทียบ	6.40	.91	กลาง	8.46	.98	สูง
การจัดหมวดหมู่	5.53	.63	กลาง	7.93	.79	สูง
การวัดปริมาณ	6.67	.59	กลาง	8.73	.61	สูง
รวม	6.04	0.71	กลาง	8.19	0.74	สูง

จากตาราง 1 ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้านโดยพบว่าเฉลี่ยด้านการวัดปริมาณมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด (= 8.73, S.D. =.61) รองลงมา คือด้านการเปรียบเทียบ (= 8.46, S.D. =.98)และ ด้านการเรียงลำดับ (= 8.26, S.D. =.77) ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้การเล่น ทาน แยกรายด้าน

ตารางที่ 2 : เปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้การเล่น ทาน แยกรายด้าน

N=15

ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย	ก่อนการจัดกิจกรรม		หลังการจัดกิจกรรม		t	P
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การนับและการรู้ค่าจำนวน	5.40	.50	7.60	.73	20.579**	.000
การเรียงลำดับ	6.20	.79	8.26	.77	31.000**	.000
การเปรียบเทียบ	6.40	.91	8.46	.98	17.486**	.000
การจัดหมวดหมู่	5.53	.63	7.93	.79	11.225**	.000
การวัดปริมาณ	6.67	.59	8.73	.61	31.000**	.000
รวม	6.04	0.71	8.19	0.74	36.615**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า หลังการจัดประสบการณ์ด้วยการเล่านิทานเล่มใหญ่ เด็กปฐมวัยมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยรวมสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ข้อสังเกตระหว่างจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานเล่มใหญ่นั้น เด็กยังไม่คุ้นชินกับการร่วมกิจกรรม ยังไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูให้ทำกิจกรรมหลังเล่านิทานเล่มใหญ่ ครูต้องย้ำหลาย ๆ ครั้ง ครูจึงต้องกำหนดกติกาว่าต้องฟังนิทานจบ และครูถามถึงจะตอบ นอกจากนั้นก่อนเล่านิทานครูต้องเตรียมความพร้อมให้เด็กและเล่านิทานให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เช่น กิจกรรมการจัดหมวดหมู่ สัตว์น้ำ สัตว์บก สัตว์เลื้อยคลาน บางคนยังสับสน ยังแยกสัตว์เลื้อยคลานกับสัตว์บกยังไม่ได้ และจับคู่ภาพสัตว์กับแหล่งที่อยู่อาศัยสัตว์ยังไม่ชัดเจน กิจกรรมการเรียงลำดับภาพ บางคนยังสับสน ยังแยกขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ไม่ได้ ยังไม่สามารถเรียงลำดับภาพจากภาพขนาดเล็กไปหาขนาดใหญ่ยังไม่ได้ ครูอธิบายให้เด็กฟังและทำเป็นตัวอย่างให้เด็กดูก่อนเด็กถึงจะทำได้ แต่มีหลายคนที่ไม่เข้าใจและสามารถทำได้ถูกต้อง และกิจกรรมการนับจำนวนเด็กมีปัญหาการนับจำนวน 11-20 จากการจัดประสบการณ์การเล่านิทานเล่มใหญ่ ให้เด็กได้นับ ได้ลงมือกระทำของจริง เด็กสามารถนับจำนวน 11-20 ได้คล่องและถูกต้องมากขึ้น ในระหว่างการทำกิจกรรมเด็ก ๆ ให้ความสนใจ มีความกระตือรือร้น และมีความสุข เนื่องจากการฟังนิทาน จะทำให้เด็กเกิดจินตนาการเห็นภาพคล้อยตามเนื้อหาในนิทานและเกิดความประทับใจ มีความสุข สนุกที่จะเรียนรู้ต่อไป และหลังจากฟังนิทานจบแล้วเด็ก ๆ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงโดยการสังเกตสัมผัสลงมือกระทำตามนิทานได้ย้าทวนความรู้ความเข้าใจจนเกิดความคิดรวบยอดและได้เรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มพร้อมกับเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองไปด้วยซึ่งเด็กได้รับการกระตุ้นฝึกให้ใช้ความคิดในระหว่างการเล่น เช่น ใช้การสังเกตจำแนกเปรียบเทียบเชื่อมโยงเหตุผลอย่างเหมาะสมกับวัย จึงช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญาได้อย่างรวดเร็ว

จากผลการวิจัยครั้งนี้ให้เห็นว่า เด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานเล่มใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า หลังการจัดประสบการณ์มีคะแนนความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เฉลี่ยสูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์ในทุกด้าน เด็กได้เรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มพร้อมกับเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาทักษะด้านร่างกาย เด็กได้เคลื่อนไหว ได้ใช้มือขีดเขียน จับสิ่งของต่างๆ ด้านอารมณ์ เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรม ได้เรียนรู้อารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่น ทางด้านสังคม ปลูกฝังให้เด็กมีระเบียบวินัย รู้จักหน้าที่และช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม และพัฒนาการทางสติปัญญา เด็กได้ฝึกฝนทักษะการคิดต่าง ๆ ดังนั้น การจักประสบการณ์การเล่านิทานเล่มใหญ่ ถือเป็นกิจกรรมที่มี

ความสำคัญและเหมาะสม ที่จะนำไปจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ดียิ่งขึ้น

อภิปรายผล

ผลการจัดประสบการณ์ด้วยการเล่นิทานเล่มใหญ่ เพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยด้วยการจัดประสบการณ์การเล่นิทานเล่มใหญ่ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน และมีคะแนนอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า หลังการจัดประสบการณ์ด้วยการเล่นิทานเล่มใหญ่เด็กปฐมวัยมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น โดยมีคะแนนความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการจัดประสบการณ์เฉลี่ยเป็น 6.04 คะแนน แต่หลังการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัยมีคะแนนความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เฉลี่ยเป็น 8.19 คะแนน และระดับความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับกลาง แต่หลังการจัดกิจกรรมคะแนนความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับสูง ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่ารูปแบบการจัดประสบการณ์การเล่นิทานเล่มใหญ่นั้นส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ จากการลงมือปฏิบัติ โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์จริง โดยเน้นให้เด็กได้สังเกต การจำแนกเปรียบเทียบ การวัดปริมาณ การเรียงลำดับ การจัดหมวดหมู่ ตลอดจนการรู้ค่าตัวเลข การรู้จำนวน การนับจำนวนต่างๆ โดยผ่านการสัมผัสทั้ง 5 รูป รส กลิ่น เสียง และการสัมผัส สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กปฐมวัยที่เป็นวัยแห่งการสำรวจค้นคว้า มีความอยากรู้อยากเห็นและสนใจสิ่งแปลกใหม่ในกิจกรรม ซึ่งสังเกตได้จากช่วงแรก ๆ เด็กจะมีความกระตือรือร้นอยากที่จะลงมือทำจึงเกิดการแย่งชิงของกัน โดยกิจกรรมเรียนรู้เน้นเด็กเป็นสำคัญ เด็กทุกคนมีส่วนร่วม การที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติ การจับ การสัมผัสวัตถุ สิ่งของ ทำให้เด็กเข้าใจเด็กสามารถเรียนรู้ได้ดี และส่งเสริมความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับ เพียเจท์ (Piaget) และบรูเนอร์ (Bruner) ที่กล่าวว่ากระบวนการทางด้านต่าง ๆ นั้นเกิดจากการเรียนรู้โดยการกระทำและเกิดความเข้าใจในที่สุด

เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับสูงทั้ง 5 ด้าน แสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การเล่นิทานเล่มใหญ่ ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่สูงขึ้นทุกด้าน ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้านได้ดังนี้คือ

1.1 ด้านการนับและการรู้ค่าจำนวน เด็กปฐมวัยมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลองอยู่ในระดับกลางคือ (=5.40) แต่หลังการทดลองเด็กปฐมวัย มีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับสูง (= 7.60) จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน

แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเล่นิทานเล่มใหญ่ช่วยส่งเสริมในเรื่องการนับและการรู้ค่าจำนวน เนื่องจากนิทานที่นำมาใช้เป็นนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการนับ และมีกิจกรรมหลังฟังนิทานจบ เช่น กิจกรรมการนับจำนวนสิ่งของให้ เท่ากับจำนวนในกระดาษที่จับได้ เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการนับ สัปดาห์แรกๆ เด็กๆ จะมีปัญหาเกี่ยวกับการนับจำนวน 11-20 เนื่องจากไม่คุ้นเคย แต่เมื่อทำกิจกรรมบ่อยๆ สัปดาห์หลังๆ เด็กสามารถนับและรู้ค่าจำนวน 11-20 ได้ดีขึ้น จะเห็นได้ว่าในการจัดประสบการณ์การเล่นิทานเล่มใหญ่ได้เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ในด้านจำนวน เด็กมีการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง มีประสบการณ์ตรงจากสื่อวัสดุที่หลากหลายจากรูปธรรมสู่นามธรรม ผ่านกิจกรรมที่เกิดความสนุกสนาน กระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้ อยากค้นหาคำตอบด้วยตนเอง และส่งผลให้ความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการนับและรู้ค่าจำนวนอยู่ในระดับที่ดีขึ้น ประกอบกับทักษะด้านการนับและรู้ค่าจำนวนเป็นทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่เด็กจะต้องเรียนรู้เพื่อที่จะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันต่อไป

1.2 ด้านการเรียงลำดับ เด็กปฐมวัยมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลองอยู่ในระดับกลางคือ ($=6.20$) แต่หลังการทดลองเด็กปฐมวัย มีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับสูง ($=8.26$) จาก คะแนนเต็ม 10 คะแนน แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเล่นิทานเล่มใหญ่ ช่วยส่งเสริมในเรื่องการเรียงลำดับได้ โดยครูสอดแทรกความรู้ในการด้านการเรียงลำดับให้เชื่อมโยงเนื่องจากนิทานที่นำมาใช้เป็นนิทานที่ใช้ได้แก่ เจ้าป่าพาเรียงลำดับ ซึ่งเป็นนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การเรียงลำดับ เมื่อฟังนิทานจบแล้วจะมีการทบทวนความเข้าใจโดยการถามคำถามและชวนสนทนา และมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองผ่านปฏิสัมพันธ์จากสื่อใกล้ตัว เด็กเกิดทักษะการสังเกต ได้ลงมือปฏิบัติ ได้เรียนรู้เป็นกลุ่ม ทำให้เด็กสามารถเรียงลำดับ เรียงลำดับจากความถี่ไปหาความสูง เรียงลำดับจากเล็กไปหาใหญ่ ได้ถูกต้อง

1.3 ด้านการเปรียบเทียบ เด็กปฐมวัยมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลองอยู่ในระดับกลางคือ ($=6.40$) แต่หลังการทดลองเด็กปฐมวัย มีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับสูง ($=8.46$) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเล่นิทานเล่มใหญ่ ช่วยส่งเสริมในเรื่องการเปรียบเทียบได้ เนื่องจากนิทานที่นำมาใช้ได้แก่ นิทานเรื่อง สามพี่น้องตะลุมพีน ซึ่งเป็นนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ หลังจากฟังนิทานจบ เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงโดยการสังเกตสัมผัส การหยิบ การจับได้ย้าทวนความรู้ความเข้าใจจนเกิดความคิดรวบยอด เช่น กิจกรรมจากนิทานสามพี่น้องตะลุมพีน เด็ก ๆ โดยใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กสังเกตเปรียบเทียบความแตกต่างของสี ขนาดและน้ำหนัก เปรียบเทียบจำนวนมากกว่าน้อยกว่า โดยเด็กมีการแสดงการจำแนกเปรียบเทียบในเรื่องสีและขนาดได้ดี เพราะเนื่องจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องสีและขนาดมาแล้ว ในเรื่องของการเปรียบเทียบน้ำหนักเด็กได้ทดลองใช้มือชั่งน้ำหนักดู และการ

เปรียบเทียบจำนวนมากก่น้อยกว่า เด็กส่วนใหญ่สามารถเปรียบเทียบได้ แต่มีส่วน้อยที่ครูต้องอธิบายเพิ่มเติม นอกจากนี้เด็กยังได้เรียนรู้การเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของสิ่งของ และเปรียบเทียบรูปร่าง รูปทรง ดังจะเห็นได้ว่ารูปแบบการจัดประสบการณ์การเล่นิทานเล่มใหญ่ ช่วยส่งเสริมความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการเปรียบเทียบอยู่ในระดับที่ดีขึ้น เป็นการเรียนรู้จากรูปรธรรมไปสู่นามธรรม ซึ่งช่วยให้เด็กปฐมวัยเกิดความเข้าใจ ความคิดรวบยอดได้อย่างง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจท์ ที่กล่าวว่าขั้นการใช้ประสาทสัมผัส เด็กปฐมวัยเรียนรู้โดยผ่านระบบสัมผัส เช่น การหยิบ การจับ การถือ การสัมผัสปริมาณหรือขนาดของจำนวนใดจำนวนหนึ่ง เป็นการเรียนรู้จากรูปรธรรมไปสู่นามธรรม ซึ่งช่วยให้เด็กปฐมวัยเกิดความเข้าใจ ความคิดรวบยอดได้ง่ายขึ้นจากการมีประสบการณ์กับสื่อที่เป็นวัสดุธรรมชาติที่อยู่รอบตัว เป็นการเรียนรู้โดยใช้ความรู้สึกสัมผัสกับสิ่งที่เป็นธรรมชาติอย่างแท้จริง

1.4 ด้านการจัดหมวดหมู่ เด็กปฐมวัยมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลองอยู่ในระดับกลางคือ ($=5.53$) แต่หลังการทดลองเด็กปฐมวัย มีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับสูง ($=7.93$) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเล่นิทานช่วยส่งเสริมในเรื่องการจัดหมวดหมู่ได้ ลักษณะของกิจกรรมที่ครูเป็นผู้สอดแทรกความรู้ด้านการจัดหมวดหมู่ และเชื่อมโยงความรู้ด้านการจัดหมวดหมู่เข้ากับวัสดุ อุปกรณ์ โดยครูให้เด็กได้สังเกต เปรียบเทียบ ในการนำวัสดุ อุปกรณ์ และวัตถุต่าง ๆ มาจัดหมวดหมู่ โดยใช้เกณฑ์ที่ครูกำหนด และเกณฑ์ที่เด็ก ๆ กำหนดเอง นิทานที่นำมาใช้ในจัดประสบการณ์เรื่อง ปังปอนด์เที่ยวสวนสัตว์ ในเนื้อเรื่องนิทานจัดหมวดหมู่สัตว์ไปตามประเภทสัตว์ต่างๆ เช่น ประเภทสัตว์บก ประเภทสัตว์น้ำ ประเภทสัตว์เลื้อยคลาน และแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์แต่ละประเภท เด็กมีพัฒนาการในการจัดหมวดหมู่มากขึ้น สามารถจัดหมวดหมู่ตามเกณฑ์ที่หลากหลายและเป็นเกณฑ์ที่เด็กคิดขึ้นเอง เช่น เด็กมีการจัดหมวดหมู่ของสัตว์ได้ รู้แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์แต่ละประเภทเนื่องจากเด็กเริ่มที่จะสามารถสังเกตลักษณะ และคุณสมบัติต่าง ๆ ของประเภทสัตว์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนิตยาประพฤติกิจ (2541: 17-19) ที่กล่าวว่า เด็กเริ่มที่จะรู้จักการสังเกตคุณสมบัติสิ่งต่าง ๆ ความแตกต่าง และความเหมือนกันในบางเรื่อง และสามารถจัดเป็นประเภทต่าง ๆ ได้

1.5 ด้านการวัดปริมาณ เด็กปฐมวัยมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการทดลองอยู่ในระดับกลางคือ ($=6.67$) แต่หลังการทดลองเด็กปฐมวัย มีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับสูง ($=8.73$) จาก จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเล่นิทานเล่มใหญ่ช่วยส่งเสริมในเรื่องการวัดได้ เนื่องจากนิทานที่นำมาใช้เป็นนิทานที่ใช้ได้แก่ เรื่องเจ้าป่าพาเรียงลำดับ ซึ่งเป็นนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการวัดเมื่อฟังนิทานจบแล้วจะมีการทบทวนความเข้าใจโดยการถามคำถามและชวนสนทนา

โดยครูสอดแทรกความรู้ในการด้านการวัดให้เชื่อมโยงเข้ากับวัสดุ อุปกรณ์ และมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองผ่านปฏิสัมพันธ์จากสื่อใกล้ตัว เด็กเกิดทักษะการสังเกต ได้ลงมือปฏิบัติ ได้เรียนรู้เป็นกลุ่ม เช่น กิจกรรมการวัดสิ่งของภายในห้องเรียน เด็กๆ จะได้ทำการวัดสิ่งของดังนี้ ไม่บรรทัดกระดาษ ปากกาและดินสอ เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการวัด เด็กสามารถวัดความยาวของสิ่งของอันไหนสั้นอันไหนยาวกว่ากันได้ ดังจะเห็นได้ว่ารูปแบบการจัดประสบการณ์เล่นิทานเล่มใหญ่ช่วยส่งเสริมความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการวัดอยู่ในระดับที่ดีขึ้น ซึ่งแนวคิดของนิตยา ประพฤติกิจ (2541) ที่กล่าวว่า การวัด (Measurement) มักให้เด็กลงมือวัดด้วยตนเอง ให้รู้จักความยาวและระยะ รู้จักการชั่งน้ำหนัก และรู้จักการประมาณอย่างคร่าว ๆ ก่อนที่เด็กจะรู้จักการวัด ควรให้เด็กได้ฝึกฝนการเปรียบเทียบ และการจัดลำดับมาก่อน

2. หลังการจัดประสบการณ์เล่นิทานเล่มใหญ่ เด็กปฐมวัยมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานเล่มใหญ่สูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการจัดกิจกรรมเฉลี่ยเป็น 6.04 คะแนน แต่หลังการจัดกิจกรรมเด็กปฐมวัยมีคะแนนความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เฉลี่ยเป็น 8.19 คะแนน และระดับความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับกลาง แต่หลังการจัดกิจกรรมคะแนนความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับสูง แสดงว่าการจัดประสบการณ์เล่นิทานเล่มใหญ่นั้น มีหลักการสำคัญคือ เด็กมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแผนประสบการณ์ประกอบการใช้นิทานมีขั้นตอนดังนี้ 1) เตรียมความพร้อมเด็กก่อนเล่นิทานเล่มใหญ่ 2) เล่นิทานเล่มใหญ่ โดยเปิดหนังสือนิทานเล่มใหญ่ประกอบภาพทีละหน้าจนจบเรื่อง 3) ถามคำถามเกี่ยวกับนิทานเล่มใหญ่ 4) เด็ก ๆ ลงมือทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับนิทานเล่มใหญ่ที่เล่า ทำให้เด็กต้องลงมือปฏิบัติและคิดขณะทำกิจกรรม รวมถึงการได้แสดงออก สอดคล้องกับผลการวิจัยของวาสนา รัญระนา (2560) กล่าวว่านิทานเป็นสิ่งที่เด็กทุกคนชื่นชอบครูควรนำนิทานมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกิจกรรมการเล่นิทานเล่มใหญ่สามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยได้เนื่องจากเด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงโดยการสังเกตสัมผัสลงมือกระทำได้ย้าทวนความรู้ความเข้าใจจนเกิดความคิดรวบยอดและได้เรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มพร้อมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองไปด้วยซึ่งถ้าเด็กได้รับการกระตุ้นฝึกให้ใช้ความคิดในระหว่างการเล่นเช่นใช้การสังเกตจำแนกเปรียบเทียบเชื่อมโยงเหตุผลอย่างเหมาะสมกับบุคลิกภาวะจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญาได้อย่างรวดเร็วและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เปรมรัศมี ภูบุตรตะ (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยการจัดประสบการณ์ประกอบการเล่นิทานผลการศึกษา

พบว่า การวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลการวัดทักษะทางคณิตศาสตร์ระหว่างก่อนเรียนกับ หลังเรียนของเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนา ทักษะทางคณิตศาสตร์โดยการจัดประสบการณ์ประกอบการเล่านิทานมีทักษะทาง คณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เด็กอายุ 3-4 ปี ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เล่า นิทานเล่มใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่า หลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อน การจัดประสบการณ์เล่านิทานเล่มใหญ่ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการจัดประสบการณ์เล่านิทาน เล่มใหญ่ ช่วยเสริมสร้างความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยในทุกด้าน ครู สามารถสอดแทรกความรู้ ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านต่างๆ เข้าไปได้ตามความ ต้องการโดยขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ของครู ดังนั้น การจัดประสบการณ์เล่านิทาน เล่มใหญ่ ถือเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญและเหมาะสมที่จะนำไปจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก ปฐมวัย เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์เล่านิทานเล่มใหญ่เป็นกิจกรรมที่เด็กได้มีโอกาส เรียนรู้ด้วยการลงมือจากการปฏิบัติจากกิจกรรมที่หลากหลาย เด็กมีบทบาทในการสร้าง ความรู้ของตนเอง เปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงด้วยการปฏิบัติกับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 เน้นให้เด็กได้สังเกตจำแนกเปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับ วัดปริมาณ และรู้ค่าจำนวนโดยครูจะสอดแทรกความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ให้แก่เด็กในกิจกรรมทุกขั้นตอน ทำให้เด็กได้เรียนรู้ซ้ำและได้ฝึกฝนบ่อยๆ นอกจากนี้เด็กได้ ทำกิจกรรมอย่างมีความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน เด็กให้ความสนใจในการทำกิจกรรมเป็น เวลานาน อยู่ภายใต้บรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ไม่น่าเบื่อ ทำให้เด็กเรียนรู้ได้ดี พัฒนาการทางสติปัญญาและยังได้พัฒนาทางด้านอารมณ์ จิตใจ เด็กมีความสุขสนุกสนานจาก การลงมือทำ เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง เรียนรู้อารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่น ทางด้านสังคม ปลุกฝังให้เด็กมีระเบียบวินัย รู้จักหน้าที่และช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การนำแผนการจัดประสบการณ์เล่านิทานเล่มใหญ่เพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐาน ทางคณิตศาสตร์ไปใช้ควรทำความเข้าใจแนวคิดหลักการเนื้อหาแผนการจัดกิจกรรมและการ ประเมินผลให้ละเอียดเพื่อความสะดวกในการใช้แผนการจัดกิจกรรมและเกิดประสิทธิผล สูงสุดต่อเด็ก การจัดประสบการณ์เล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐานทาง คณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยควรคำนึงถึงการเรียงลำดับกิจกรรมพัฒนาความสามารถ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์จากทักษะที่ง่ายไปหาทักษะที่ยากเพื่อจัดระเบียบกิจกรรมที่ถูกต้อง สอดคล้องและเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

การจัดจัดประสบการณ์เล่นนิทานเล่มใหญ่ควรเน้นการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมวิธีการสอนของปัญญาทุกด้านให้มากที่สุดวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็กคนใดคนหนึ่งอาจไม่เหมาะสมกับคนใดคนหนึ่งจึงควรใช้วิธีสอนที่หลากหลายในแต่ละกิจกรรมเพื่อให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสใช้ความสามารถทางปัญญาที่ตนเองถนัดเรียนรู้จนประสบความสำเร็จเท่า ๆ กัน การจัดประสบการณ์เล่นนิทานเล่มใหญ่ ครูควรหาภาคนิทานหรือสร้างบรรยากาศให้ได้รู้สึกอยากที่จะฟัง ตื่นเต้นและจินตนาการตามเนื้อเรื่องในนิทานเพลงประกอบควรมีจังหวะเร็วคึกคักและกระตุ้นให้เด็กสนใจตลอดช่วงกิจกรรม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ .(2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2547). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: เอดีสันเพรสโปรดักส์จำกัด.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ คุรุสภาลาดพร้าว.
- ขวัญนุช บุญอยู่สง.(2546).*การส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยการเล่นนิทานคณิต*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา ประพุดติกิจ.(2541).*คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย*.กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เปรมรัศมี ภูบุตรตะ.(2556).*การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ชั้นอนุบาลปีที่1 โดยการจัดประสบการณ์การเล่นนิทาน*. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- วาสนา รัญระนา.(2560).*การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นนิทาน*.บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ.(2546).*คู่มือการอบรมเลี้ยงดูระดับก่อนประถมศึกษา*.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาธิการศึกษาแห่งชาติ.(2541) *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.

